

udtrykkelig staar: „Der har inden for Udvalget ikke været stærke Brydninger angaaende Forslagets Indhold. Uenigheden har drejet sig om mindre saglige Spørgsmaal, medens man i Princippet har været enig om at give den enkelte den størst mulige Frihed, som er forenelig med det heles Vel“, er det denne Betragtning, der ogsaa ligger til Grund for Lovforslaget; men om man egentlig har været heldig i det hele taget i at løse denne Opgave, turde maaske være et Spørgsmaal, i hvert Fald for flere Puntters Vedkommende. Jeg skal eksempelvis fremdrage enkelte Punkter, hvor jeg mener, der kunde være Grund til nogen nærmere Overvejelse, idet jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa alt for mange Enkeltheder i dette Forslag.

§ 1 er det forbudt at betræde eller færdes paa Jærnbahnens Strækninger, paa Skraaninger, Dæmninger med mere. Det er jo selvfølgelig ogsaa fuldstændig rigtigt, at der eksisterer et saadant Forbud, men der kan dog tænkes Tilfælde, hvor det er umuligt at overholde dette Forbud, og hvor det kommer i Strid med andre Love. Jeg skal eksempelvis tage Forholdet ved Helsingør. Som bekendt har man der bygget Jærnbanen ud i Vandet, medens man paa den anden Side ganske vist har gravet Havnen ind i Vandet, men det har til Følge, at Jærnbanedæmningen strækker sig paa en lang Strækning ud til Sundet, og hvis der nu kommer en Stranding paa dette Sted, saa er det i Henshold til denne Lov ligefrem forbudt Hjørgerne at komme til Stede paa Strandingsstedet, medens det paa den anden Side hedder i Strandingsloven, at Folk skulle møde paa Strandingsstedet og navnlig være behjælpelige med at redde de siddbrudnes Liv. Der kan altsaa her komme en Kollision mellem disse to Love, men den vil forhøjbentlig let kunne løses. — Der er i samme Paragrafs sidste Stykke en Bestemmelse om, at „uden særlig Tilladelse af Statsbanestyrrelsen er det ikke tilladt nogen at tage Ophold i Erhvervsøjemed paa Statsbanedriftens Territorium“. Det er vist ogsaa fuldkommen rigtigt, men jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det kan saa følger, som kunne være mindre heldige. Til Statsbanedriftens Territorium hører i Reglen et Grundstykke foran ved Stationen, og paa

dette Grundstykke holde Drofsterne. Nu skulle Drofteejerne have Statsbanernes Bestyrelses Tilladelse til at holde der, medens det tidligere har været Politiet, der har givet den og bestemt den Orden, hvori de skulle holde. Der kan maaske her komme den Vanstelig- heds, at der ikke er Plads til alle de Drofster, Vognmændene kunde ønske at stille, og der kan maaske derfor ogsaa her frembyde sig nogle Spørgsmaal, som i hvert Tilfælde ville give Anledning til Misnoje.

§ 3 er der ogsaa et Par Bestemmelser, jeg ønsker at fremdrage. Der staar i første Stykke, at „private Overforsler og Overgange maa ikke benyttes, naar Tog kan ses eller høres at nærme sig“. Det er selvfølgelig givet, at maar man ser et Tog nærme sig, bør Overgangen ikke benyttes, men det synes mig, at man gaar noget for vidt, naar det siges, at man ikke maa benytte Overgangen, fordi det kan høres at nærme sig. Som bekendt vil man en stille Sommeraften kunne høre Jærnbanetoget i meget lang Afstand, og det kan være ikke saa kort, inden Toget naar Stedet. Der er derfor ikke Grund til at undlade at gaa over Jærnbanen, selv om man kan høre Toget. Men der kan maaske ogsaa der komme en Tilføjelse, saaledes at denne Ulempe kan bortfalde. — 2det Stykke i samme Paragraf handler om private Ved, men det forekommer mig ikke, at Bestemmelsen er ganske klar; det er nemlig saaledes, at Leddet, hver Gang det har været benyttet, kun skal have været tillukket, eller skal det ogsaa have været aflaaaset? Det staar der ikke noget bestemt om. Der staar, at det skal være forsynet med en Laas, og at vedkommendeaar overleveret en Nøgle til denne Laas, men hvis det er Tilfældet, at det skal laases, hver Gang det er benyttet, saa tror jeg, man gaar noget for vidt, og i alt Fald er der i Reglen ikke taget Hensyn hertil ved de Erstatninger, som under Ekspropriationsforretningerne ere ydede vedkommende, idet man kun er gaaet ud fra, at det var en mindre Ulempe, nemlig at et Klinkesald kunde være tilstrækkeligt, men ikke er gaaet ud fra, at Leddet skulde være aflaaaset. Men hvis Meningen dermed er, at det ikke skal være aflaaaset, vilde det være ønskeligt, at det blev udtalt noget tydeligere her. — Til § 5 skal jeg bemærke, at det der er paabudt, at ingen maa foretage Udgravninger i faretruende